

פניני עין חמד

יזכא לאור ע" בית הכנסת שכונת עין חמד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ"חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת מְסֵעֵי - כַּעַס וְהַפְסָדוֹ

"וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלֹפִים וְכו' וַיֹּאמֶר הַחַיִּיתֶם כָּל נֶקְבָהּ"
(במדבר לא, יד-טו)

גדול הדור, המהווה דוגמה אישית.

דרשו חז"ל בברכות (סג ע"ב) על הפסוק "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים (שמות לג, יא)" כך אמר הקב"ה למשה, כשם שאני הסברתי לך פנים, כך אתה הסבר פנים לישראל והחזר האהל למקומו, א"ל הקב"ה למשה: **עכשיו יאמרו הרב בכעס** [משום מעשה העגל] **והתלמיד בכעס** [בזה שהרחיק את האהל מחוץ למחנה] **ישראל מה תהא עליהם?** אם אתה מחזיר האהל למקומו מוטב, ואם לאו יהושע בן נון תלמידך משרת תחתיו והיינו דכתיב "וַיִּשָׁב אֶל הַמִּחֲנֶה (שמות לג, יא)", כלומר למרות שיש צדק בדבריו של משה רבינו וכעסו, מכל מקום היה צריך לנהוג לפנים משורת הדין ולהבליג ולהסביר להם פנים, אחרת אינו יכול להמשיך את ההנהגה בישראל.

בגמרא פסחים (סו ע"ב): אמר רב מני בר פטיש כל הכועס **אפילו פוסקים לו גדולה מן השמים מורידין אותו ממנו**. כנאמר אצל שמואל בבואו להמליך את בן ישי (שמואל א, ז) בבנו אליאב "אַל תִּבְטַשׁ אֶל מְרָאֵהוּ וְאֶל גְּבַהַּ קוֹמָתוֹ כִּי מְאֹסְתִיהוּ (שמואל א' ז, טו)". משמע **שעד עכשיו היה אהוב ורק עכשיו מאסתיהו**, וזה בגלל שכעס על דוד "וַיִּחַר אֶף אֶלְיָאֵב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה יִרְדֹּתָ וְעַל מִי נִטְשָׁתָּ מִעֵט הַצֵּאֵן (שמואל א' ז, כח)"

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

אמר רב הונא: בשלושה מקומות כעס משה רבינו, **וכנגדם נענש ונתעלמה ממנו הלכה**. כעס לגבי **המון** ואמר "אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקֶר וְכו' וַיִּוְתְרוּ... וַיִּרְם תּוֹלְעִים וְכו' וַיִּקְצַף מֹשֶׁה (שמות טו, טו)". בגלל דבר זה נתעלמה ממנו הלכה מהלכות שבת לגבי דינו של אדם שלוקט ביום השבת במה מתחייב.

וכן **כשקצף כשהחיו את הנקבות**, למרות שחשש שהם יחטיו את בני ישראל כדבר בלעם, **מכל מקום נענש ונשכחה ממנו הלכה מהלכות כלי מתכת ממה הכשרם**. וכן כשכעס על בני אהרון "מִדּוּעַ לֹא אֶכְלְתֶם אֶת הַחֹטָאת בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ (ויקרא יז, יז)" נענש ונתעלמה ממנו הלכה שאונן אסור בקדשים. מכאן עד כמה מקפידים על אדם שכועס למרות שבכל המקרים הללו **כעסו היה לשם שמים ולשם מצווה**, מכל מקום נענש.

שואל בעל חידושי הגאונים: לכאורה מדוע נענש משה הרי הגמרא (ר"ה ד.) אומרת כל תלמיד חכם שאינו קשה כברזל אינו תלמיד חכם? ומתוך שקודם כל היה עליו **להוכיחם בניחותא** שהרי הם היו פקודי חיל, ובוודאי שהיו מקבלים את דבריו.

כותב הרמב"ן (במדבר כ) לדעת הרמב"ם כל עונשו של משה רבינו בחטא מי המריבה היה, על שכעס באומרו "שָׁמְעוּ נָא הַמְרִים (במדבר כו, י)", **ויש בזה חילול ה' כשכל העם רואים ומסתכלים על מעשיו ותנועותיו של**

העלון מוקדש להצלחת

יש בן גילה ישי בן גילה יניב בן גילה יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסיר אפרים וב"ב י.מ.י.ש כדורי חיים בן בכרוי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוינת בת סימי תרצה בתייה בת ימנה נינט עמית בת טובה סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה חגית בת גילה יפית בת ג'ינה יתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'יליט אוחן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת יעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונגאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם בן רחל ברכה נחום בן כיריה מוריה בת רחל ברכה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

26/07/2014		כ"ח תמוז תשע"ד	
פרשת מסעי			
הפטרה: "שמעו דבר" - ירמיה ב			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:10	20:22	19:04	
21:07	20:23	19:20	ת"א
21:11	20:25	19:13	ח"פ
21:07	20:21	19:21	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – פת עכו"ם

מהי פת עכו"ם ומדוע גזרו רבותינו על פת זו ?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

אסרו חכמים לאכול פת שאפה גוי משום חתנות, פירוש - שלא יבואו להתחתן בהם, שכל אלו מושכים לב האדם. **מקורות:** גמרא ע"ז (לה ע"ב), שו"ע (יו"ד סימן קיב ס"א). ועוד טעם אמרו, שלא יהא ישראל רגיל אצלו במאכל ומשתה, שמא יאכילנו דבר טמא. **מקורות:** רש"י (שם ד"ה מדרבנן).

אף שעיקר הטעם האיסור הוא משום "חתנות", מכל מקום גזרו חז"ל גם במקום שאין חשש חתנות כגון שאין לגוי בן או בת, כיון שלא חילקו חכמים בדבר. **מקורות:** הרמ"א (ס"א), כף החיים (יו"ד שמאות ט). אף אם הגוי אינו עובד עבודה זרה, בכל מקרה אסור. **מקורות:** שו"ת רב פעלים ח"ג (חיו"ד סימן י), כף החיים (שם אות ד).

לא אסרו חכמים אלא פת של חמשת מיני דגן, שהוא חשוב ומביא לקירוב הדעת. **מקורות:** שו"ע (שם ס"א). ולכן, פת העשויה מאורז או תירס ושאר מיני קטניות שאינם מחמשת מיני דגן, אין בו משום פת גויים.

עוזרת בית נוכריה העובדת כשכירה בבית ישראל, הפת שאופה אסור כדין מאפה גויים. **מקורות:** מרן בבית יוסף (יו"ד סימן קיג) אסר אף בשפחות ועבדים הקנויים לנו למעשה ידיהם. ואף שהרמ"א (שם) מיקל דאין איסור בישולי עכו"ם בשפחות, כתבו האחרונים דהיינו דווקא בשפחות הקנויות לנו דליכא קירבה כלל, אולם בזמנינו שאינם אלא שכירים ואינו מצווה על שביתתן, אסור.

כחו של ויתור

מיתור לא מפסידים לעולם! אין ספק, שלעיתים מעשה זה גובל בהקרבה עצומה ובעבודה על המידות, בייחוד כאשר אותו אדם יודע שהוא הצודק, והצד השני עשה שלא כהוגן ובמיוחד, כאשר מעשה של הזולת פוגע בו ממש. להלן סיפור מופלא שהובא בחוברת "קול ברמה" מדברי הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א רבה של שכונת רמת אלחנן בבני ברק, שאותו סיפר הגאון רבי מנחם מנדל שפרן שליט"א:

מעשה באחד הבניינים בבני ברק, שאחד השכנים החליט להרחיב את דירתו, והלה אף עשה כן, ולמעשה התקרב בצורה בולטת עד לדירת שכינו. מעשה זה חסם את האוויר ואת האור של השכן והזיק לו בצורה בולטת. תיכנן השכן הנפגע להזמין לדין תורה בשל מעשהו, אך לפני כן החליט להיוועץ ולשאול דעתו של הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן (הגרא"ל שליט"א): האם להזמין את השכן לדין תורה?!

גולל הלה את סיפור המעשה, הקשיב רבי אהרן לייב לשאלה והשיב: "**נער הייתי וגם זקנתי, ולא ראיתי ותרן שיצא מופסד מוותרותו...**" לשמע התשובה של הגאון, החליט אותו שכן הנפגע, שעל אף הקושי העצום שבדבר הוא יוותר על ההזמנה לדין תורה ולמעשה לוותר לשכנו על כל מה שעשה - **על האור שנחסר, על האוויר שלא מגיע בשפע לדירתו, ואף על עוגמת הנפש שנגרמה לו. על הכל הוא מוותר!**

לא עוברים אלא ימים אחדים, ובישיבתו של המספר (הגאון ר' מנחם מנדל שפרן) מחפשים דמות שתמלא את אחד התפקידים המיוחדים הבכירים בישיבה. רצה הגורל ולחיפוש אותו אדם מתאים המליצו מספר אנשים על אותו שכן שוויתר. אנשי הישיבה הולכים לברר על טיבו של האיש, והאם באמת ובתמים מתאים הוא לאותו תפקיד מיועד

ואצל מי ניתן לברר מיהו אותו אדם? אצל השכנים! ולמי הם פונים ראשון? לאותו שכן המתגורר בסמוך לו. כן, אותו שכן, שבנה והרחיב את דירתו על חשבון שכנו". הם פונים אליו ומספרים לו מהו העניין ושואלים. "האם תוכל למסור לנו פרטים על שכןך בקשר לתפקיד רוחני, שאנו מיעדים לו בישיבה?".

השיב השכן בהתלהבות: "**השכן ההוא? הוא ממש מלאך!**" וממשיך לספר להנהלת הישיבה את כל מה שקרה בזמן הבנייה, ואיך וויתר לו השכן על הכל וסיים במלים: "אל תסתפקו בכלל. הוא אדם מיוחד מאד! כדאי לכם לבחור בו לכל תפקיד רוחני!". ואכן מיודענו, זה השכן שוויתר נבחר לכהן בתפקיד הנכבד, שהביאו לסיפוק רוחני עצום, וגם למשכורת נאה בצידו. אכן, מוויתורים לא מפסידים לעולם!!!

הופיע בס"ד ספר הספרים "שלהבת יוסף חי" על חיי מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

הספר מכיל מאות סיפורים, עובדות והנהגות שטרם ידועים- מדובר ב-54 פרקים מופלאים וב-708 עמודים

מחיר הספר מסובסד. למעוניינים, ניתן להשיג את הספר בכל רחבי הארץ בטל" 054-84-60007/8

מנויים

הקדשת העלון

לשאלות בהלכה

לקבלת העלון חנם ב-email מדי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
תכתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם א26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל - נולד בחודש ניסן בשנת ה'תר"ע (1910) בהומל שבליטא (בלרוס) כבן יחיד להוריו לאחר כ-17 שנות נישואין. בילדותו שימש כסופר של סבו, לאחר שעניו של הסב כהו. משפחתו ביקשה לעלות לארץ בשנת ה'תרפ"ד (1924) ובעצת מרן ה'חפץ חיים' זיע"א לצורך אישור עלייה והצורך להתאחד כמשפחה שינו את שם המשפחה ל"אלישיב" כשם נעוריה של אמו. והם השתקעו ב'בתי נייטין' שבשכונת 'מאה שערים' בירושלים.

עוד בצעירותו ניכר כבעל כישרון נדיר, תפיסה מהירה וחדה ובעל זיכרון מדהים. מתמיד. לאחר עלייתו למד תורה באופן עצמאי ולא במסגרת ישיבתית, בבתי מדרש שונים בירושלים. לאחר מכן למד בישיבת 'תורת חיים'. משנת ה'ת"ש (1940) נמנה עם רבני ביה"מ "אהל תורה". כיהן במשך שנים רבות, מיום פטירת אביו, כרב ביה"מ "תפארת בחורים" בשכונת מאה שערים בירושלים.

התחתן בערב שבת לפני קבלת שבת, כדי למעט את ביטול התורה. ביום א' היו בני הזוג להתחיל במספר סידורים, רכישת אמצעים נחוצים לבית וכו'. אולם הרב פנה לרעייתו וביקש ממנה לדחות ב-1,000 ימים! את הסידורים כדי שיוכל ללמוד בהתמדה וללא הפרעות. עם הזמן העניינים הסתדרו ללא השתתפותו, והוא לא נאלץ לבטל תורה.

במשך שנים התגורר בדירת בת שני חדרים ברח' חנן 10 שמתחת לביה"מ "אהל שרה" בו שקד על תלמודו, וממנה לא עבר על אף הצפיפות ששררה בה עם הולדת שנים-עשר ילדיו. באותן שנים לא יצא מהבניין כלל. רגליו הלכו רק את הצעדים שבין ביה"מ לדירתו, ומדירתו לביה"מ. את שאר דמדומי חמה שבין הערביים לפני מוצאי שבת הקדיש הגרי"ש לילדיו. אולם בשאר ימות השבוע זוגתו נטלה על עצמה את כל העול לטיפול בילדים. שקדנותו הייתה מופלאה, ורוב חייו ניתן היה למצוא רכון כ-18 שעות ביממה על הגמרא. גאון. ענוותן. שקדן.

בשנת ה'תש"ח (1948) מונה למשרת רב העיר רמלה, אך לאחר זמן קצר התפטר. בשנת ה'תשי"א (1951) מונה לדיין בביה"ד הרבני האזורי בירושלים. זמן קצר אחר כך מונה לדיין בביה"ד הגדול ושירת בה עד לשנת ה'תשל"ד (1974). נפטר ב-כ"ח תמוז ה'תשע"ב (2012). חי כ-102 שנים. ציונו בהר המנוחות. בהלווייתו השתתפו כ-350,000 אנשים מכל העדות והחוגים.

אמו: הרבנית חיה מושא. **אביו:** ר' אברהם (מח"ס הלכה "ביכורי אברהם" ורבה של הומל). **סבו מצד אמו:** המקובל ר' שלמה אלישיב (מח"ס "לשם שבו ואחלמה"). **אשתו:** מרת שיינה חיה (בתו של הרה"ג אריה לוי זצ"ל, נישא בשנת ה'תר"ץ [1930] בהיותו כבן 20).

מרבתינו: ר' זלמן ראובן בנגיס זצ"ל, מהגרש"א פולנסקי מטפליק זצ"ל, ר' יצחק אייזיק הרצוג זצ"ל. **מילדיו:** שנים עשר ילדים: רבקה ע"ה (נפגעה בצעירותה מפגיעת פגז ירדני במלחמת השחרור), יצחק ז"ל (נפטר בילדותו ממחלה קשה). ר' שלמה (רב ביהמ"ד 'תפארת בחורים'), ר' משה, ר' בנימין (מח"ס יד בנימין על הש"ס), ר' אברהם.

מחנתיו: מרן ר' חיים קניבסקי, מרן עזריאל אורבך (רב שכונת 'בית וגן' בירושלים ובנו של ר' שלמה זלמן אורבך), מרן ר' אלחנן ברלין, מרן ר' יצחק זילברשטיין (רבה של שכונת 'רמת אלחנן' בב"ב עם בתו שושנה ע"ה שנפטרה בשנת ה'תשנ"ח), מרן ר' בנימין רימר (משגיח בישיבת טשעבין וראש ישיבת קריית מלך ב"ב), מרן ר' יוסף ישראל ישראל זצ"ל.

מספריו: קובצו ע"י תלמידיו והערות: סדרת ספרים המכילה סיכומי שיעורים על מסכתות התלמוד הבבלי **יקובץ תשובות-ש"ת** יהגדה של פסח מבית רבנו הגרי"ש אלישיב **יפניני שבע ברכות**- הלכות חתן וכלה (מאת תלמידו, ר' בן-ציון הכהן קוק).

ח הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א: "יכולני להעיד על מו"ח הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצוק"ל שלמרות שזמנו מצומצם עד מאד, וכל דקה מנוצלת אצלו עד תום, עד כדי כך שגם אני, אם אאחר בדקה או שתיים לתור שנקבע לי אצלו, אצטרך להמתין אחר כך זמן רב, בכל זאת למרות הכל, היה הגרי"ש הולך לביתו של אלמנות, לא רק בימי ה"שבעה" אלא גם שנים רבות לאחר פטירת הבעל, ויושב שם ומדבר על ליבן לעודדם ולנחמם. כאשר שאלתיו פעם: "רבי, כיצד הנך מוצא את הזמן לכך?" השיב לי: "וכי מצוות וְלֵב אֶלְמָנָה אֲרָנָן (איוב ט"ג) אינה חשובה דיה שאשקיע מזמני למענה?"

יפר אבי החתן של הרב ננאל ברקוביץ שחתונתו נערכה ברחובות, שזכה שהגרי"ש אלישיב זצ"ל היה מסדר הקידושין שלו: "במהלך טקס החופה, שאלתי את הרב: 'איזה יין להביא לבן או אדום?' והרב השיב: 'יין לבן'. תהיתי למשמע התשובה של הצדיק ושאלתי: 'כבוד הרב מדוע אתה מבקש דווקא יין לבן?'. השיב לי הרב: 'ראה, גביע היין יעבור מהחתן אל אם הפלה וממנה אל הכלה, ועלולות להישפך מספר טיפות על שמלת הכלה. תאר לעצמך איזו עוגמת נפש תהא לכלה במקרה זה. לכן עדיף להביא יין לבן'. ואפשר לקרוא ולראות עד כמה היה חשוב לרבנו פוסק הדור זצוק"ל כל פרט פרט, וכמה דאג שלא לגרום לצער, גם לכלה ביום חתונתה.

ערב פסח ה'תשס"ט בשעות הצהריים, נכנסו אברך ובנו לבית הרב אלישיב זצ"ל. כמובן, העיתו אינו דבר רגיל. הם נכנסו לצדיק ושאלו אותו אם הוא מכיר אותם. הגאון אמר שלא. אז סיפרו לו שאותו אברך ובנו הם גרי צדק, והם הגיעו למעמד זה היות ומלפני חמש שנים הוא הגיע לקנות מהרב אלישיב את החמץ בתור גוי והוא מאד התרשם מהרב, ומאותו היום הוא ובנו החליטו להתקדם לעבר היהדות, עד שכיום חמש שנים אחרי הוא נראה ממש כאברך מהמניין. כמובן שהגרי"ש בירך אותו ואת בנו ושמח שמחה גדולה.

יפר הגאון רבי משה הרשלר זצ"ל, שנכח בביתו של מרן הגאון רבי זעליג ראובן בנגיס זצוק"ל והוא שאל שאלה קשה, פתאום נפתחה הדלת ונכנס הגרי"ש אלישיב זצוק"ל. כשראהו מרן הגאון ר' זעליג ראובן בנגיס אמר לנוכחים, עוד מעט יאמרו לכם, מה המקורות לשאלתי. כשהוצגה השאלה לפניו, על אתר אמר, זה רש"י ובאיזה עניין הוא מדבר. הדבר עשה רעש והתפעמות הלב על כל הנוכחים במקום.

החסיד המפורסם רבי מנחם מנדל פוטרפאס זצ"ל (הידוע בכינוי ר' מענדל), אשר היה מגדולי וחשובי חסידי ליובאוויטש אשר במהלך חייו ביקש להימלט מברית-המועצות (רוסיה) לאחר מלחמת העולם השנייה אולם נעצר ע"י הסובייטים ונשפט בעוון בגידה לעשר שנות מאסר, שאותן ריצה במחנות עבודה בסיביר (הקור בסיביר לעיתים הגיע אף עד למינוס 55 מעלות!) ובחסדי שמים לאחר מאורעות רבים, שנות תלאה וסבל וקשים זכה ויצא והיגר לבריטניה, ולאחר מכן שימש בתפקיד משפיע הישיבה בכפר חב"ד.

הלה נשאל כיצד ובאיזה כוח הצליח לעבור אותם מאורעות קשים בסיביר הקפואה, וכיצד לא איבד את אמונתו במי שאמר והיה העולם, ואדרבא, אמונתו התחזקה בניסונות הקשים הללו. לשמע השאלה פתח וסיפר להם מעשה, שראו עיניו ברוסיה, ומזה לקח התעוררות לעבודת השם והתחזקות בעת ניסיון.

באחד הימים הבחין מיודענו בגוי אחד, שטיפס על הר גבוה מאוד. הטיפוס ארך שעות ארוכות. כשהגיע הלה לפסגת ההר, תקע שם חתיכת ברזל עצומה בראש ההר ועליה קשר חבל גדול וארוך מאוד. למחרת ראה שוב את אותו גוי, אולם הפעם טיפס הוא על הר גבוה שני הסמוך לו.

כאשר הגיע לראש ההר עשה כמעשהו ביום האתמול, ותקע שם ברזל בפסגת ההר ואת הקצה השני של החבל קשר לאותה חתיכת ברזל, כאשר בין ההרים הייתה ביקעה עמוקה מאוד ולעיני האנשים המשתהים למעשהו, עלה הלה על החבל ועל אף המרחק הרב עבר בגבורות הנפש מן ההר האחד למשנהו, כאשר כל העומדים למרגלות ההר מביטים בפליאה, כיצד הוא מצליח לעשות כדבר הזה.

למחרת שוב הגיע, ולמראהו יצאו האנשים המתגוררים בכפר. שם הודיע לכולם, שכמעשהו אתמול יעשה היום, דהיינו יעבור מהר להר על ידי טיפוס על החבל. אך האנשים הפצירו בו, שלא יסכן את חייו שוב. שכן לא בכל יום מתרחש נס. אולם אותו אדם אטם אוזנו מלשמוע. ובאומץ לב טיפס שוב לראש ההר ועבר על החבל בהצלחה מהר להר.

ביום שלמחרת הודיע שוב לאנשים, שהוא עומד לפסוע שוב על החבל אך הפעם יוסיף על מעשהו וימשוך לגרור עגלה על החבל הדק, ובזאת שאל אותם, אם הם מאמינים שיש בידו לעשות כן. חלק מן הסובבים השיבו, שאם הצליח לעשות את הבלתי יאומן ולעבור על החבל מקצה לקצה בגבורת נפש עצומה, על כן מסתבר שיכול הוא לעלות על החבל הדק ויעביר גם עגלה עליה.

שמח הלה בתשובתם. אולם הוסיף לשאול אותם: "האם יש מישהו מבניכם המסכים לשבת בתוך העגלה כאשר אני אגרור אותה על החבל מקצה ההר אחד למישנהו?", למותר לציין, שכולם סירבו כאחד ואף אחד מהם לא היה מוכן לקפח את חייו בעבור פעולות מיותרות.

לא עבר זמן רב. ולפתע ראו את האיש מטפס על ההר הגבוה ולצידו הולך ילד קטן. והם גוררים עגלה ועולים בהר. ויהי כאשר הגיעו לראש ההר, נכנס הילד בעליזות ובשמחה לתוך העגלה והאיש גרר את העגלה על החבל והצליח לצלוח את התהום בהצלחה, והיו אנשים תמהים: מיהו הילד הקטן, שהסכים להסתכן ולהיכנס לתוך העגלה, שהיא נגררת על החבל ובכל סטייה קלה יכולה ליפול לתהום רבה!?

משירד הילד שאלו אותו על כך. איך לא פחד לעשות כדבר הזה, אולם הילד השיב להם בפשטות ובבטחה "האיש האלוף שעבר בחבל הוא אבא שלי, ואם הוא ציווה עליי לשבת בעגלה. הייתי סמוך ובטוח, שהוא יודע בבירור שבידו לעבור את החבל עם העגלה ללא שום סיכון. שאם לא כן לא היה מכניס אותי למקום שכזה!".

וסיים החסיד ואמר: "מסיפור זה למדתי דבר נשגב. שהרי הילד כל כך בטח באביו עד כדי כך שלא חשש כלל וכלל לקפח אחייו, משום "שלא יתכן שאבא יעשה לי משהו שלא טוב עבורי", ומה גם שמדובר באבא גוי מטופש, שיכולותיו מוגבלות, ובוודאי שיכול היה למצוא את מותו ביחד עם בנו, על אחת מצלעותיו של ההר, ועם כל זאת הבן נכנס לעגלה בביטחון, בשמחה, ובעליזות שאינן משתמעות לשתי פנים".

"אם כן", מסיים מיודענו, "אני. שאבא שלי הוא מלך מלכי המלכים הקב"ה, שמלא כל הארץ כבודו, והוא בעל היכולת ובעל הכוחות כולם. ואין גבול לכוחו ולגבורתו. מה לי לחשוש מהמאורעות המרים ומהנסיגות הקשים שפוקדים אותי. הלא זה רצונו של בורא עולם שאם זה לא היה רצונו זה לא היה נעשה ואם-כן סמוך אני ובטוח שהכל לטובתי, וזה מה שגרם לי להיות שמח ומאושר ולעבור את כל המשברים בגו מורם".

<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה</p>
--	--	---	---	--